

### סתימת נקב בתלוש

ל'ו. כשם שאסור לפתוח כל נקב משום גזרת תיקון כלי - כך אסור לסתום כל נקב מפני שהוא כמתקן כלי, לפיכך אסור לסתום נקב החבית בדבר שאין דרך לסתום בו כגון בצרור או בקיסם<sup>64</sup>. אבל מותר לסתום בעץ שדרך לסתום בו, דהיינו לסתום בברזא את הנקב העשוי להוציא בו יין, אפילו אינו עשוי לפתחו ולסתמו תדיר אלא לעתים רחוקים, מפני שאינו נראה כמתקן כלי בסתימה זו, כיון שדרך הוא לעולם לסתמו בעץ זה<sup>65</sup>.

ל'ז. המניח איזה אוכל וכל כיוצא בו בתוך הנקב כדי להצניעו ונמצא הנקב נסתם - מותר. ומותר לתלמיד חכם להערים בדבר זה, שיסתום הנקב באיזה אוכל או כל כיוצא בו ויאמר לכל רואה שאינו מתכוין אלא להצניעו, אבל לעם הארץ לא התירו להערים, שמא יבא לעשות בלא הערמה, שלא יאמר כלל שהוא מתכוין כדי להצניעו אלא כדי לסתום הנקב.

ויש מתירים בזה אף לעם הארץ. ויש לסמוך על דבריהם להקל לתלמיד חכם, שמותר לו להערים בדבר זה אף בזמן הזה שאין לנו תלמיד חכם לענין שאר דברים<sup>66</sup>.

### מחתך

ל'ח. המחתך את העור ומקפיד לחתכו במדה הצריכה לו<sup>67</sup>, כגון שמקצעו לרצועות - הרי זה אב מלאכה, שכן במשכן היו מחתכים עורות אילים ותחשים במדה לעשותן מכסה לאהל<sup>68</sup>.

ל'ט. כל המחתך איזה דבר תלוש ומקפיד לחתכו במדה - הרי זה תולדת המחתך, כגון הקוטם ראש הנוצה שהוא דק ורך וראוי ליתנו בכר או בכסת - חייב, אם מתכוין לכך, מפני שמקפיד לקטמו במדה הראויה לו<sup>69</sup>.

64. אפילו הוכנו לתשמיש מבעוד יום, מפני שהעור הוא גוף אחד, ואין איסור קורע אלא כשקורע ומפריד גופים רבים שנתחברו, כגון הקורע בגד הארוג מחוטים הרבה (שוע"ר סי' שמ ס"ז).

65. שוע"ר סי' שיד ס"ב.

66. שוע"ר שם.

67. אבל איסור קריעה לא שייך בעור, 68. שוע"ר סי' שיד ס"ז.

69. שוע"ר שם.

**מ.** וכן המגיד ראשי כלונסות שיהיו שוין וחדין - חייב משום מחתך<sup>70</sup>.

**מא.** וכן המבקע עצים לחתיכות אם מקפיד לחתכן במדה - חייב משום מחתך<sup>71</sup>. אבל אם אינו מקפיד על מדתן - אין בו איסור, אלא מדברי סופרים משום שהוא מעשה חול וזלזול שבת<sup>72</sup>.

**מב.** אבל שאר דבר תלוש שאין בחתיכתו משום מעשה חול - מותר לחתכו לכתחלה<sup>73</sup>, כל שאינו מתכוין לחתוך במדה, ואינו חותך לחתיכות דקות מאד, וגם הוא דבר שאין בו תיקון כלי בחתיכתו<sup>74</sup>.

לפיכך, מותר לחתוך קשרי השפורד שקושרים במלה או עוף הצלויים בו, וכן עופות ממולאים שתפרן - מותר לחתוך חוט התפירה<sup>75</sup>.



70. שוע"ר שם.

(שם).

71. שוע"ר שם. ואם מבקע אותן לחתיכות דקות מאד להבעיר בהן האש - חייב משום טוחן אף אם אינו מקפיד על מדתן (שוע"ר שם).

73. אפילו בסכין (משמעות שוע"ר סי' שמ סי"ז. וראה גם קצוה"ש סי' קמה ס"ג ובבדה"ש שם סק"א).

74. ראה גם שוע"ר סי' שמ סי"ז.

75. שוע"ר סי' שיד סט"ז. וראה גם שוע"ר סי' תקט ס"ט.

72. שוע"ר סי' שיד סט"ז. והוא שאין בעצים משום טלטול מוקצה, כגון עצים המיוחדים לתשיש ומוכנים לטלטול